

చేతులు కాలాక...

రచన :

శ్రీ కాశ్య గోవిందరావు,

వూజ్యనీయులైన తండ్రిగారికి మీ కుమార్తె
సుమఖాల నమస్కరించి వ్రాయునది...

నాన్నా!

జీవితంలో కష్టసుఖాల ఒడిదుడుకులలో విసి
గివే సారిపోతున్న మీకు నేను మరికొంత మన
శ్శాంతిని దూరం చేస్తున్నాను, నేను చేసింది
తప్పు, పాపం అని లోకులు అంటారు, నన్ను
కన్నందుకు మిమ్మల్ని కూడా ఆడిపోసుకుంటారు
అది లోక సహజం! కాని, పరిస్థితులకు మను
షులు బానిసలు కావాలి! అది దైవ ప్రేరణ!
దాన్నెవరూ ఎదిరించలేరు.

మొదటినుంచీ మానవ జీవితాలు కొన్ని నియ
మాలకు సాంప్రదాయాలకు కట్టుబడిపోయాయి!
కాలం మారుతున్నా మారని, మార్పుకోలేని
మన సాంప్రదాయాల యినుపపాదాలక్రింద
పడి ననలిగి, కృశించి పోతున్నాయి ఎన్నో
కుటుంబాలు, ఎందరో మనుషులు!

నాన్నా!

పురాతన సాంప్రదాయాలన్నా, సంఘకట్టు
బాట్లనా నీకు పట్టింపు ఎక్కువ, మనపరిస్థితులు
మారిపోతున్నా నీవు మాత్రం యింకా ఆ వృక్కు
పంజరంలో నుండి బయట పడలేక, మమ్మల్ని
పడనివ్వకుండా ఆ సాంప్రదాయాల కబంధ
హస్తాలలో మూడు పువ్వులూ ఆరుకాయలుగా
విరాజిల్ల వలసిన మా భావి బంగారుబాటను
నీ చేతులారా నాశనం చేస్తున్నావు.

నాన్నా!

అలాగని అచార వ్యవహారలను మంటగలక
మని కాదు నా అభిప్రాయం, దేనికై నా పట్టు,
విడుపులుండాలి, మారుతున్న కాలంతో
బాటుగా మనం కూడా మారుతుండాలి,
మిమ్మల్ని కన్న తండ్రిగా నేను మీకు చెప్పే
టంతటి దాన్ని కాను, కాని, ఇంత కట్టుదిట్టంగా
వుంటున్న మీరు ఇప్పటివరకూ జీవితంలో ఏం
సాధించారు? ఈ సంఘం మీకేం బహుమానం
ఇచ్చింది? ఆలోచించండి, అందుకే దైర్యం
చేసి నాదారి నేను చూసుకుంటున్నాను, కోర్కె
లను చంపుకొని జీవించటం కన్నా వాటిని తీర్చు
కొని సుఖపడటం మంచిదని సుధాకర్, నేను
కలిసి జీవిత యాత్ర సాగించడానికి వెళ్ళిపో
తున్నాను, మాగురించి మీరేమీ బెంగపడ
వద్దు, అన్నయకు, అక్కయ్యకై నా సరే మంచి
సంబంధాలు చూసి వెంటనే వివాహం
చెయ్యండి, చేతులు కాలాక జాగ్రత్త కోసం
ఆలోచించటం అవివేకం!

ఇట్లు,

మీ కుమార్తె సుమఖాల,

(సశేషం.)

ఎల్లప్పుడూ...

“ఎమరాల్డ్” బనియన్లను ఉపయోగించండి.

26, Stanes Rd., 4th St.,
TIRUPUR - 638602

Regd. No. 300188